

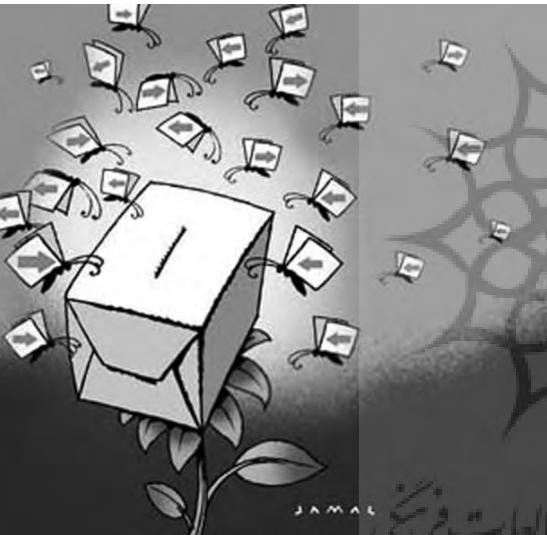
مدخلی بر جامعه شناسی انتخابات

پدرام سهرابلو

باشد.“ شرایط سیاسی یک سیستم سیاسی از حیث نوع و عمق و گستره ویژگی‌های دموکراتیک آن تاثیر متقابلی بر رشد و توکین و میزان آگاهی‌ها و مسئولیت‌پذیری سیاسی شهروندان دارد. در شرایط مهجوریت سازوکارهای دموکراتیک یا در وضعیتی که تصوراتی درست یا نادرست در خصوص ناتوانی شهروندان از اعمال تغییرات لذخواه در عرصه مدیریتی و تضمیمگیری وجود دارد فضایی شکل می‌گیرد که در آن نوعی عزلت گزینی سیاسی و اجتماعی و فردگاری منفی پرورش می‌یابد. لذا در این گونه جامعه علیرغم وجود شکافهای متعدد اجتماعی، نیروهای اجتماعی موثر و فراگیری که مطالبات اجتماعی حول هر یک از شکافهای اجتماعی موجود را نمایندگی کنند به وجود نمی‌آیند. در وضعیتی این چنین، احزاب سیاسی که اساساً می‌باشند متكلّم ترتیب و معروف سیاستمداران و مدیران به جامعه و نمایندگی و هدایت مطالبات اجتماعی و سیاسی شهروندان باشند از قدرت مانور

زبانی و فرهنگی و شکاف میان دین و دولت می‌شوند. صورت‌بندی اجتماعی جوامع عاملی تعیین کننده در تعیین تعداد و نوع شکافهای اجتماعی به شمار می‌رود چنان‌که ترکیب شکافهای اجتماعی معمولاً در ارتباط با میزان تحقق اهداف توسعه‌ای قبل تشریح است. در همین راستا عموملاً شکافهای قومی، زنادی، فرهنگی و زبانی را مربوط به جوامع سنتی می‌دانند و شکافهای طبقاتی (و دون طبقاتی)، جنسیتی و نسلی را از انواع شکافهای موجود در جوامع مدرن قلمداد می‌کنند. به همین نسبت جوامع در حال گذار که در میانه سنت و تجدد در نوسانند عموماً واحد ترکیبی پیچیده از شکافهای مربوط به جوامع سنتی و مدرن هستند که این پیچیدگی، زندگی سیاسی را تحت تاثیر قرار داده و بر ابهام آن می‌افزاید. اساساً صورت‌بندی و ترکیب شکافهای اجتماعی در تعیین ویژگی‌های سیاسی یک جامعه موثر است. از نظر شیوه ترکیب صورت‌بندی‌های اجتماعی واحد دو قسمند. در حالت اول شکافهای اجتماعی که یکدیگر را تقویت می‌کنند

و "شکافهای متراکم" نمایدگی می‌شوند و در حالت دوم شکافهای اجتماعی که هم‌دیگر را تضعیف می‌کنند و "شکافهای مقاطعه" خوانده می‌شوند. در جوامعی که دارای بافت جمعیتی ناهمگن هستند و در میانه فرآیند توسعه نیز قرار دارند خطکشی‌ها و شکافهای متعدد اجتماعی مجال بروز می‌یابند که در صورت عدم توجه کافی و فقدان تدبیری موثر جهت تامین و پوشش منافع نیروهای اجتماعی حول آن‌ها و جذب نیروها در فرآیند سیاسی، می‌توانند تهدید‌آفرین باشند و به گستیت اجتماعی منجر شوند. پس از شناخت شکافهای اجتماعی نوبت به شناخت نیروهای شکافهای سیاسی و اساس تفکیک آنها به شکافهای ساختاری و تاریخی ضرورت تکوین آنها است. در مجموع شکافهای اجتماعی شامل مواردی چون تمایزات ناشی از تقسیم کار اجتماعی (شکاف طبقاتی و درون طبقاتی)، شکافهای جنسیتی و بین نسلی، شکافهای قومی و نزادی، شکافهای مذهبی و عقیدتی، شکافهای

بسیار پایینی برخوردارند. در غیاب احزاب و تشکل‌های شناسنامه‌دار سیاسی، عرصه برای نقش آفرینی گروه‌های ذی نفوذ و فشار و سازمانهای دولتی و نظامی در زندگی سیاسی باز می‌شود. نتیجه انکه وجود شکافهای متعدد و فعال در جامعه ممکن است به دلیل تضییقات اعمال شده در زندگی سیاسی روزانه بروز و ظهور چندانی نیابد گرچه به مرور زمان و با افزایش آگاهی‌ها و امکانات ارتباطی می‌تواند موجد تبعات و عواقب غیرمنتظره‌ای در پهنه سیاسی و اجتماعی باشد. با این حال وجود برخی سازوکارهای دموکراتیک در جوامع اخیر می‌تواند زمینه‌هایی برای به سطح آمدن مطالبات اجتماعی و فعل شدن شکافهای اجتماعی موجود مهیا کند که در صورت استفاده صحیح از ظرفیت‌های آن فرسته‌های ذی قیمتی در تحریک چند که این تأثیر می‌تواند مستقیم و یا غیر مستقیم

می کنند بدون انکه کاملاً با فرد یا گروه و برنامه گرگشته شده موافق باشند. با وجود این واقعیت، تدوین یک راهبرد و برنامه انتخاباتی باید هم منضم ارائه سیاستها و برنامه های برای نیل به وضعيت بهتر و هم شامل نقد روشهای وضعیت موجود و مقایسه میان آن دو باشد. در عین حال برنامه های انتخاباتی باید دو قشر نخبگان و عame را مشترکاً مخاطب قرار دهد و به این معنا که از یک سو و از گان انتخابی در توصیف و نسبین برنامه ها ز میانگین فهم عame جامعه بالاتر نباشد و از سویی دیگر ملاحظات و ظرایف کارشناسی برای اظهارنظر و ارزیابی کارشناسان و صاحب نظران لحاظ شود. به سخن دیگر برنامه های انتخاباتی باید هم زمان نظر به اهداف کوتاه مدت و ملموس و اهداف بلندمدت و بنیادی داشته باشند. جلب حمایت گروه های مرجع نیز تاثیر قابل توجهی در تعیین نگرش ها و برنامه ها دارد و تا حدودی کمبود رسانه و پیزار ارتباط جمعی را جبران میکند و متعاقباً به جلب آرای عمومی خواهد انجامید. در جوامعی که احزاب قدرت و نفوذ چندانی در شکل دهی و هدایت افکار عمومی ندارند و یا قادر ابزارهای لازم جهت این کار هستند نقش شخصیت ها و گروه های مرجع در اقتاع رای دهندهان به گزینش کاندیداهای انتخاباتی افزایش. حشمگ م. بایل

تشدید کرده، رفاقتارهای خشنوت آمیز و غیرمسالمت آمیز را افزایش می دهد. توان ارائه برنامه های نسبتاً جامع که منافع حداقلی بخش قابل توجهی از شهروندان را در برگیرد و در شرایط فترت نهادهای جامعه مدنی و عدم رشد یافتنگی سیاسی بتواند اعتماد عمومی را جلب نماید و منجر به افزایش تعیین کننده نرخ مشارکت در انتخابات شود در گرو شناخت هر چه بیشتر شکافهای اجتماعی و مطالبات پیرامون آنها و تلطیف علایق به ظاهر متضاد اقسام و گروههای مختلف است به گونه ای که برنامه ارائه شده ترجمان و برآیند خواست عمومی قلمداد شود. در انتخابات علی القاعده جهت گیری و انتخاب شهروندان حالتی ایجادی دارد مگر آنکه شرایط حاکم بر جامعه امکان چنین انتخابی را سلب نموده و انتخابات را عملاً به عرصه های برای حذف و نفي یک برنامه و سیاست و یا یک فرد و گروه خاص بدل نماید. نمود این وضعیت در انتخاباتی که به دور دوم کشیده می شود عینی تر و ملموس تر است چرا که در مرحله اول انتخاب کنندگان علی القاعده می توانند از میان آراء و عقاید و برنامه ها و شعارهای ارائه شده دست به انتخاب بزنند اما در مرحله دوم معمولاً دست به حذف یک برنامه و شیوه مدیریتی به نفع برنامه جایگزین

جوامع ایجاد می نماید. علی الاصول انتخابهایی که از جیت فرآگیری حوزه رای دهنگان در سطح محلی و منطقه‌ای برگزار می شوند پتانسیل کمتری برای چینن فضاسازی هایی دارا هستند اما انتخابات هایی ملی-همچون انتخابات ریاست جمهوری- می توانند به خلق چینن فضاهایی یاری کنند. در واقع ظهور یک چهره و شخصیت مقبول در سطح ملی که توانایی تجمیع علایق و منافع و خواسته‌های اشار متعدد را دارا باشد و مخرج مشترک خواسته‌های اکثریت اعضای جامعه به حساب آید می تواند هم به تهییج و تغییر رای دهنگان به حضور در انتخابات یاری رساند و هم خربی اعتماد عمومی به سیستم سیاسی را ارتقا دهد و نهایتاً برآیندی از منافع و علایق عمومی را به صورت برنامه‌ای متناسب و هماهنگ به عرصه مدیریتی جامعه وارد نماید که از قبیل آن بخش قابل توجهی از صاحبان حق رای منتفع شده و احساس امنیت خاطر نمایند. این وضعیت در جوامع در حال توسعه بیشتر مبتنی بر ظهور یک شخصیت کاریزما است اما تکیه صرف بر عنصر کاریزماتیک بدون توجه به جهتگیریها و طلوبات عمومی تاثیری کوتاه مدت بر جامعه دارد و شکاف های اجتماعی را به مرور

داهنماي اشتراك

५८

لطفاً نکات ذیل را در نظر داشته باشید:
یک سال، ماهنامه گزارش را دریافت کنید.

- ۱- فرم اشتراک را کامل و خوانا تکمیل کرده و کدپستی را حتماً قید فرمایید
و همراه با برگ واریز وجه به نشانی دفتر مجله پست یا با نماینده
۸۸۸۳۲۲۶۱ ارسال نمایید.

۲- حق اشتراک را الف: به حساب جاری ۱۰۸۸/۱۰ بانک صادرات، شعبه
کلزار، کد ۷۹۰ تهران (قابل واریز در همه شعب بانک صادرات به نام مجله
گزارش واریز نمایید).

ب: به حساب جاری مهر بانک کشاورزی شماره ۱۰۰۳۹۲۰۳۰۰۶ به نام
ابوالقاسم کلباف واریز نمایید و اصل فیش بانکی را همراه با برگ تکمیل
شده اشتراک به نشانی تهران، صندوق پستی ۵۴۶۷ - ۱۴۱۵۵ ارسال
فرمایید.

۳- کپی فیش بانکی را تا زمان دریافت نخستین شماره نگاه دارید.

۴- برای اشتراک خارج از کشور مبلغ ۱۰۰۰,۰۰۰ ایال به یکی از حسابهای فوق
واریز و قبض آنرا همراه با نشانی کامل به لاتین ارسال فرمایید.

۵- حق اشتراک یکساله برای مؤسسات دولتی ۱۲۰۰۰ تومان و برای بخش
خصوصی ۱۰۰۰ تومان است و برای دانشجویان ۸۰۰ تومان است.

۶- در صورت هر گونه تغییر در نشانی، سریعاً دفتر ماهنامه گزارش را
در جریان قرار دهید.

برگ اشتراک ماهنامه گزارش

نام:

نام خانه ادکم :

نام شرکت با مؤسسه:

A horizontal row of ten small squares, each containing a different symbol or character from a Japanese font chart.

شغل: سمت:

تحصیلیات

موج سایت

در حواست استراک از شماره:

و تعداد موردنیاز از هر شماره: نسخه

Digitized by srujanika@gmail.com

.....**لطف:**.....حد پسی:

صندوق پستی:

نشانی محله: تهران، صندوق پستی ۵۴۶۷ - ۱۴۱۵۵

Digitized by srujanika@gmail.com